

Мотиваційний лист

кандидата на посаду судді Конституційного Суду України

Гусака Миколи Борисовича

Мені пішов 63 рік. У суддів України коротка професійна доля. На мою думку, встановлена Конституцією України гранична межа перебування на посаді судді – 65 років, є дискримінаційною, вона має бути переглянута.

У Сполучених Штатах Америки, наприклад, такого обмеження не має. Суддями та Головами судів є колеги, які відсвяткували свій 90-річний ювілей, дехто з них має неповне навантаження. Держава там заохочує виконання повноважень судьями, які давно досягли пенсійного віку, але фізичний стан яких забезпечує високопрофесійне виконання обов'язків за посадою.

На жаль, частина моїх старших колег, зокрема й з Верховного Суду України, змушені були залишити посаду судді в розквіті сил, досягнувши апогею знань, професійності, мудрості.

Скільки користі змогли б принести ці судді.

Я не хочу бути пенсіонером через короткий проміжок часу як моя матір, яка старша за мене на тридцять років. Я хочу працювати, продовжувати свою витребуваність та корисність.

Сподіваюся, що я маю підстави претендувати на посаду судді Конституційного Суду України і саме від з'їзду суддів.

Я більше 30 років у судовій системі. Був: народним засідателем, що виконував обов'язки судді; народним суддею; виконувачем обов'язків голови районного суду, головою цього суду; суддею Вищого арбітражного суду України; перейменованого у господарський; суддею відповідної палати Верховного Суду України та суддею судової палати з адміністративних справ Верховного Суду України, в якому пропрацював більше 15 років.

У 2014 році судді Верховного Суду України одноголосно рекомендували мене для обрання суддею Конституційного Суду України від з'їзду суддів України.

Делегатів з'їзду в Палац Правосуддя, де мав проходити з'їзд, не пропустили, з'їзд не відбувся.

Революція Гідності занесла мене до Вищої ради юстиції, що стала Вищою радою правосуддя, де я чесно і відповідально виконував обов'язки члена.

Після прийняття Конституції в 1996 році в багатьох своїх справах ухвалював рішення, застосовуючи норми Конституції України як норми прямої дії або тлумачив приписи чинного законодавства з урахуванням конституційних принципів.

Одноособовим рішенням судді Вищого арбітражного суду України я визнавав недійсним (незаконним) Укази Президента, Постанови Кабінету Міністрів України, зокрема ті, якими встановлювалися податки, збори чи нові ставки, постанови Національного Банку України, акти центральних органів виконавчої влади, зокрема про закриття опозиційного видання.

Ухвалені мною рішення у деяких випадках ставали предметом широкого обговорення серед правників, зокрема і на сторінках періодичних юридичних видань. Газета «Юридическая практика» тричі включала мене до списку десятих авторитетних правників, хочеться вірити, що за результатами опитування.

Правильність тлумачення мною норм Конституції України та застосування приписів чинного законодавства в деяких випадках була підтверджена у рішеннях Конституційного Суду України, зокрема щодо права Вищого арбітражного суду України визнавати недійсними (незаконними) Укази Президента України; про неприпустимість регулювання, яке не встановлює строків давності притягнення юридичних осіб до відповідальності (Рішення Конституційного Суду України від 30 травня 2001 року у справі про відповідальність юридичних осіб). Саме цим рішенням Конституційний Суд України зобов'язав законодавця заповнити зазначену вище прогалину.

Верховна Рада України виконала це зобов'язання Суду. У прийнятому нею Господарському Кодексі ці відносини були врегульовані у статті 250, яка працює донині.

В останній час чути розмови про намір скасування Господарського кодексу. Хочеться застерегти: «щоб разом з водою і дитину не виплеснули». У Господарському кодексі прекрасно виписана і відповідальність за порушення грошових зобов'язань. Прикро, що колеги з господарських судів не завжди застосовують ці спеціальні норми.

Певен, що мій життєвий досвід, практичні знання та навички дають мені право претендувати на посаду судді Конституційного Суду України.

25 лютого 2020 року

М.С. Зусак